

denne Samling at faa gennemført denne Lønreform, som de paagældende Funktionærer længes efter og sætte saa stor Pris paa.

Jeg skal da slutte med at anmode det høje Ting, navnlig Flertallet i dette høje Ting, om at gennemføre denne Reform allerede i denne Samling og gennemføre den saaledes, at den kan blive modtagen med den størst mulige Glæde af de Funktionærer, den tager Sigte paa, saaledes at den virkelig betyder en saadan Forhøjelse af deres Løn, at de kunne se Fremtiden i Møde uden at behøve at frygte for, at de ikke skulle faa det tilstrækkelige til Livets Ophold, og saaledes, at de kunne leve som deres Arbejde, deres Ansvar herfor og deres hele Virksomhed berettiger dem til. Hermed skal jeg anbefale denne Reform paa det bedste med Ønsket om, at den i Udvalget maa undergaa saadanne Forandringer, at de paagældende Funktionærer kunne blive glade derved.

M. Madsen: Det er nærmest Jernbanefunktionærernes Lønningslov, man har beskæftiget sig med, men Postvæsenet behandles under samme Kategori, og det er nærmest Lønningsloven herfor og for Telegrafvæsenet, med hvilken jeg skal beskæftige mig et Øjeblik. Jeg vil dog først udtale det almindelige Haab, at det ikke kan være Meningen, som det forlyder fra enkelte, dog ikke just afgørende Sider, at Lovforslaget skulde være afhængigt af, om man naaede til en Skattelov eller Organisationslov. Det kan da ikke være Meningen, og i hvert Fald antager jeg da slet ikke, at der kan være Tale herom for Postvæsenets og Telegrafvæsenets Vedkommende, da Arbejdet paa dem for Udvalgets Vedkommende maa siges at være bleven delvis løst i Fjor. De Forslag, der her foreligge, det gælder særlig for Postvæsenet, ere blevne modtagne med nogen Ængstelse af de vedkommende Funktionærer, da de paa ret betydelige Punkter staa ikke saa lidt under, hvad den foreløbige Betænkning har projekteret, og det er jo ganske naturligt, at man er vant til og ogsaa ved denne Lejlighed venter, at hvad der er fremsat i en afgiven Betænkning, den kalde sig foreløbig eller ikke foreløbig, i Almindelighed bliver det, de faa, eller at de i hvert Fald ikke faa mindre. Jeg vil for mit personlige Vedkommende gøre opmærksom paa, at naar jeg i Fjor — der var som bekendt i Hovedtrækkene i alt Fald Enighed i Udvalget — gik med til dette, var det i Erkendelse af,

at man havde bragt alle de mindst heldig stillede Funktionærer et godt Skub fremad. Det var, fordi jeg syntes, at der ikke var anden Vej til at komme fremad, at jeg gik med til, at de bedrestillede ikke skulde have noget eller i alt Fald kun meget lidt. Jeg erkender nu, at de, der ere optagne, særlig Postmestrene af lavere Grad, trænge i lige saa høj Grad som saa mange andre, men man maatte gaa til et Kompromis for overhovedet at naa noget. Jeg glæder mig ved, at enkelte Klasser ved dette Lovforslag ere blevne forbedrede. Og det glæder mig, at Ordføreren for Flertallet udtalte, at han havde ikke noget væsentligt at indvende derimod, han anerkendte, at de ogsaa trængte til Forbedring. Det tør da vel forventes, at der med Finansministeren kan opnaas Enighed om disse Forbedringer, som vare udelukkede i Fjor, uden at man derved kommer til at forringe, hvad man havde tiltænkt nærmest Ekspedienterne og Budene. Forholdet er nemlig nu, som Forslaget foreligger, at for Ekspedienters og Postbudes Vedkommende er der projekteret omtrent 40,000 Kr. mindre for hver, end ved den Betænkning, der blev afgiven i Fjor. At dette kommer til at virke i høj Grad trykkende paa disse, følger ganske af sig selv. Imidlertid, jeg tør vel gaa ud fra, at den ærede Ordfører havde nøje overvejet sine Udtalelser paa dette vanskelige Punkt, da han i Gaar sagde, at han ikke tvivlede om, at man kunde opnaa en Overenskomst med den ærede Minister derom, og jeg skal ikke opholde mig videre derved, men gøre opmærksom paa, at skulde man ikke naa dette, vilde det se trist ud for Ekspedienterne, der blive reducerede med 30 pCt., og Budene, som ikke faa nogen Lønningsforbedring uden den Huslejegodtgørelse, der er stillet dem i Udsigt. Dette vil jo være for smaat, og jeg tænker ogsaa, at vi skulde kunne naa til Enighed her. Naar der ikke skønnes saa stærkt paa Huslejegodtgørelse, ligger det i, at denne Del af Lønnen ikke medregnes ved Pensionsberegningen, naar de en Gang træde af. For Assistenterne var der i Fjor foreslaaet visse Grader 600, 800 og 1,000 Kr., men saaledes som de ere opførte i Aar, ville nogle endogsaa faa en Forringelse i Stedet for en Forbedring. Imidlertid er der stillet saa rigelige Midler til Sagens Ordning, at man let kommer over det i Udvalget. Men selve Eleyspørgsmaalet henstaar imidlertid uløst. Den Merudgift, hvorom der i Fjor var Tale, var ca. 700,000 Kr. i Regeringsforslaget, og det blev bragt ned til ca. 600,000 Kr.